

[Enggaard]

overflødig, og det kan i visse situationer være skadeligt.

Forslaget om ophævelse af lovforslagets § 5 om tavshedspligt, som er stillet som ændringsforslag fra fremskridtspartiets side, kan venstre ikke tiltræde. Jeg var ved første behandling inde på hele tavshedsbegrebet og udtrykte her min skepsis over for, hvordan det kunne administreres i praksis, og den skepsis blev i virkeligheden bekræftet af det, som ordføreren for partiet venstresocialisterne gav udtryk for i den debat. Men vi vil ikke stemme for ændringsforslaget. Når lovforslaget efter forventning bliver vedtaget af det flertal, som har bundet sig til det, med en sådan tavshedsbestemmelse i, vil jeg appellere om, at man så også søger at respektere en sådan bestemmelse, sådan at systemet kan få sin chance. Det er, som jeg sagde ved første behandling, forudsætningen for, at folkettingen kan få alle de oplysninger, som vi har brug for til at vurdere disse komplicerede ting.

Dette er blevet understreget af den debat om oliepriserne, som er gengivet i betænkningen, og som vi også har hørt noget om i diskussionen her i dag. Jeg skal ikke fælde dom i det spørgsmål, men kun understrege, at disse ting er meget komplicerede, og at det er svært at sammenligne kvaliteter og priser umiddelbart. Det taler efter venstres mening til fordel for, at man søger at begrænse det statslige engagement i oliehandelen mest muligt.

Jeg skal endelig notere mig som det måske vigtigste i forbindelse med behandlingen af dette lovforslag svaret på det første spørgsmål, som er gengivet i bilag til betænkningen, vedrørende den danske skibsfartspolitik. Jeg vil opfatte det på den måde, at man gennem ministerens svar i virkeligheden har erkendt, at det, som fandt sted i forbindelse med D.O.N.G.s første oliekontrakt, i virkeligheden var proceduremæssigt og sagligt forkert, og at man nu har erklæret, at det ikke skal gentage sig i fremtiden. Vi er hermed vendt tilbage til Danmarks traditionelle skibsfartspolitik. Den vil ved given anledning blive koordineret behørigt mellem energiministeriet og det ministerium, som er ressortministeriet for skibsfarten, nemlig industriministeriet.

Annelise Gotfredsen (KF):

Under førstebehandlingen påpegede jeg muligheden for, at private olieselskaber kunne købe råolie til samme priser som D.O.N.G. Hr. Maisted har foretaget en forelæggelse af disse kendsgerninger, så dem behøver jeg ikke repetere her. Ministeren stillede sig tvivlende over for mine udtalelser, og en senere uddybning i udvalget har kunnet virke mere vildledende end oplysende.

Efter betækningsafgivelsen er der, som hr. Maisted redegjorde for, fremkommet oplysninger, der viser, at det har været muligt at købe råolie af samme kvalitet som den af D.O.N.G. indkøbte til samme pris. Jeg vil derfor bede ministeren om i dag her fra denne talerstol at erkende, at det faktisk er rigtigt, at dette har været muligt, altså at D.O.N.G. ikke har været favoriseret med hensyn til priser, at private olieselskaber har kunnet købe til den samme pris.

Om ændringsforslaget skal jeg blot sige, at det kan vi ikke stemme for.

Waldorff (VS):

Jeg vil sige om ændringsforslaget fra fremskridtspartiet, at på trods af at vi er uenige i de bemærkninger, som specielt handler om det skadelige statslige engagement i oliehandelen, vil vi stemme for fremskridtspartiets ændringsforslag om ikke at pålægge medlemmer af det energipolitiske udvalg tavshedspligt. Det gør vi, fordi vi faktisk mener, at offentlighed omkring statslige dispositioner på olieområdet absolut tjener sagen bedst.

Hele den politiske storm, som blev rejst, og som er anledningen til, at dette forslag er kommet frem, kunne være undgået, hvis den socialdemokratiske energiminister havde forstået, at åbenhed omkring sådan nogle ting faktisk er en politisk styrke – i modsætning til det, som kom til at stå som hovedindtrykket, nemlig at man af angst for at blive kritiseret for sine dispositioner gemmer ting omkring sådan en statslig oliehandel væk. Vi mener, det vil kunne lade sig gøre. Vi mener, det er rigtigt, og vi har også, skal vi sige historiske erfaringer, som hr. Enggaard refererede til, med hensyn til tavshedspligten, som hr. Wilhelm vil sige lidt om om et øjeblik.

Ligesom retsforbundet har slået vældig mange krøller på sig selv for at finde ud af, hvordan de skulle forholde sig til forslaget, er heller ikke vi utvetydigt begejstrede for det, men mener, der er det rigtige i forslaget,